

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Themis Dea, Sev De Lege Divina; Stephani Pighii
Campensis**

Pighius, Stephanus Vinandus

Antverpiae, 1568

Avtvmnvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12935

mina vniuersi propellere, ac omnia vegetare diximus, pinum sacrasse veteres videntur. De Pityde verò Nympha, ob amorem Panos in arbore pinum conuersa Boreæ riualis inuidia, pulchram fabellam ex Pausania cecinit Achilles Bochius, Symbolicarum quæstionum libro vltimo. Ob quam causam pinum volunt Pani Deo in delitijs esse.

Pitys nympha.

AUTVMNVS.

Tertia est Bacchi larua, qui Romanis Liber Pater dicitur, & Græcis Dionysius, quasi *Διδοίνυσος*, quia sit vini dator, vt apud Hesiodi interpreté legimus. Autumno auté præesse constat, ideoque ab Orpheo *βοθυφόρος*, & Homero *πολυτάφυλος* nuncupatur. Nam Solis tertiam anni stationem peragentis, vel declinantis in hiemem, symbolum est Bacchus, qui *ῥίγρονος* inde

Bacchi larua.

*Trigonus.
Bacchus.*

M 3

ab

*Lycus &
Liber.*

ab Orpheo quasi tertiæ geniture, vel ætatis: quam Sol autumnali conuersione peragit. Porro Lyfiū, vel Alyfium & Lyeum à Græcis à soluendo vocari constat, & Liberū Romanis à liberamēto, vti Varro auctor est, non solum quòd animū à curis liberet vinum, sed etiam quòd Sol Autumnalis semina & fructus maturos à stirpibus suis dissoluat, & separet.

*Corona hederacea.
Thyrſus &
ſcutum.*

Insignia laruæ sunt Bacchicæ corona hederacea, quam primus portauit, auctore Plinio, Thyrsus & ſcutū, victoriæ atq; triumphī Indici argumenta, ob cuius rei memoriam in ſolemnibus Bacchi ſacris Thyrsos, galeas, & ſcuta hederæ folijs adornata ferre ſolent Thraces, de quo nos latius alibi.

*Hedera cuius
Baccho ſarra.*

Hedera verò Bacchū gaudere ab omnibus decātatum est, quam ideo Dionyſium vocant Græcorū aliqui, &

& ipse Deus κισσοφόρος καὶ κισσόβριος à poëtis frequenter appellatur. Causam nonnulli ad fabulâ referunt. Bacchû videlicet infantē à nutricibus nymphis hedera occultatum fuisse atque seruâtû, cum à Iunone nouerca quæreretur. Plutarchus autem in problematibus Baccho sacram dicit, quòd sit quædam hederæ species, quæ comesta absque vino ebrios reddat, & mentes ad furorem incitet. Atq; hinc etiam poëtarû corona est hedera, vt apud Persium in prologo:

Quorum imagines lambunt, hederae sequaces. Et apud alios frequenter. Poëtis enim facilius est κατ' ἐνθουσιασµὸν καὶ μετ' οἰνοποσίαν carmina cōdere. Sed quod scopo nostro conuenit, Baccho hederam sacram ob id etiam esse volunt, quòd plantas omnes (veluti Sol autumnalis) quibus adhæret, in senium cogat, alimēta subtra-

M 4 henda:

hendo: Testatur hoc non solum Plinius, sed extant etiam Laberij carmina, in quibus pulchrè hederam senio comparat dicens:

*Vt hедера serpens arborũ vires necat:
Ita vetustas ambitu annorum necat.*

HIE MS.

Liberæ larua

R Estat vltima Liberæ deæ larua, extremi temporis symbolũ. Cognoscitur ex Thyrso; nam Romani eam cum Cerere & Libero consecraverunt. Ex Cerere autem natos Liberũ & Liberã affirmat Cicero, & in Verri-
Proserpina. narum sexta Liberam Proserpinã esse dicit, quã terræ vim genitalem esse, qua fruges & herbas producit, ex Mythologorum sententia docet D. Augustinus. Vnde Proserpinam dictam volũt Latinis à proserpendo, vt
Hecate. & Hecaten Græcis, ob fecunditatẽ, quòd in centuplum plerumque propaget